

Pot proti domu

26. julij - Augustow - Poljska

27. julij - Rzeszow - Poljska

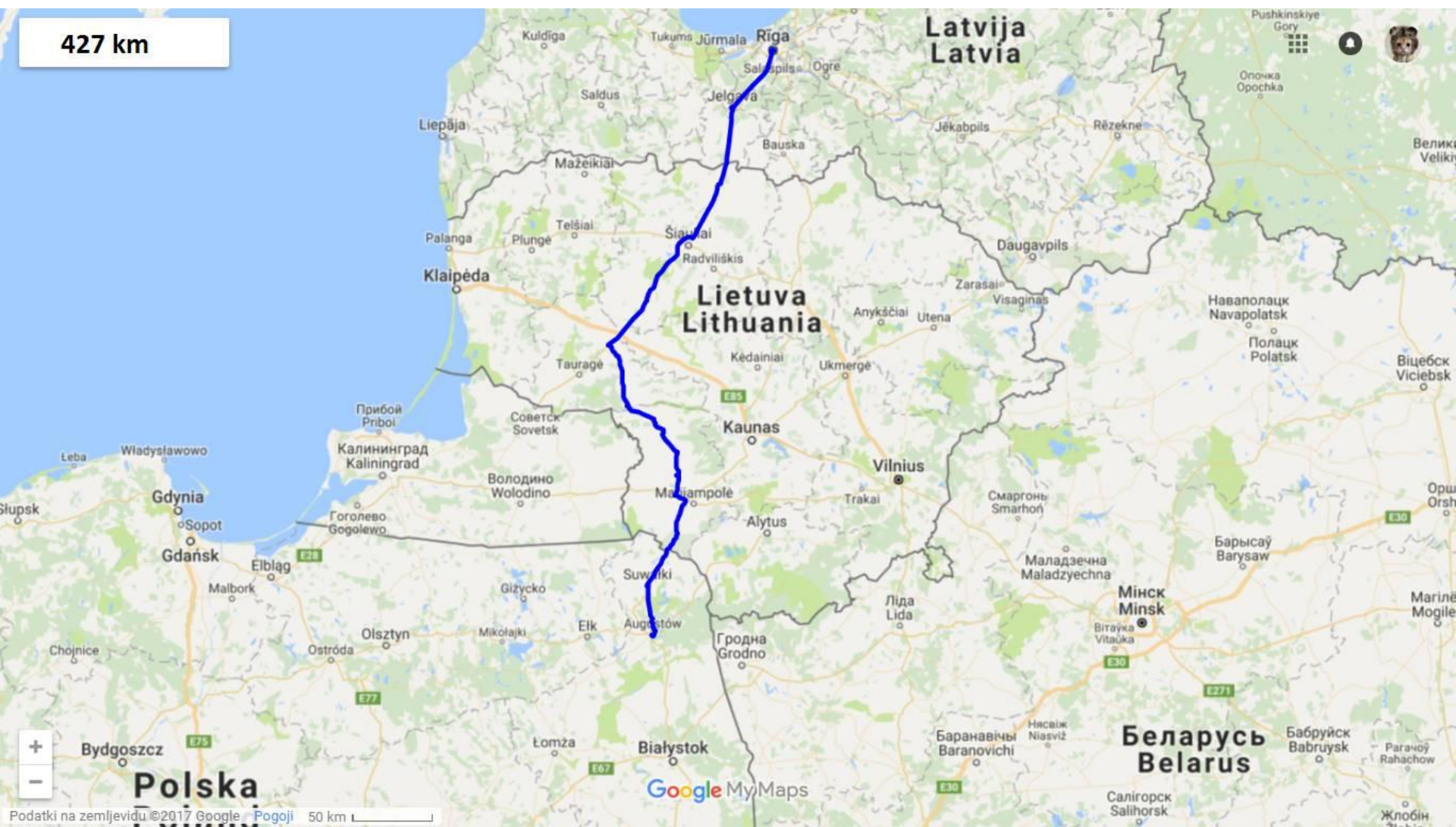
28. julij - Budimpešta - Madžarska

29. julij - Šmartno pri SG - Slovenija

Lilijana in Matjaž Pelc

Za celozaslonski pogled istočasno pritisni tipki Ctrl + L.

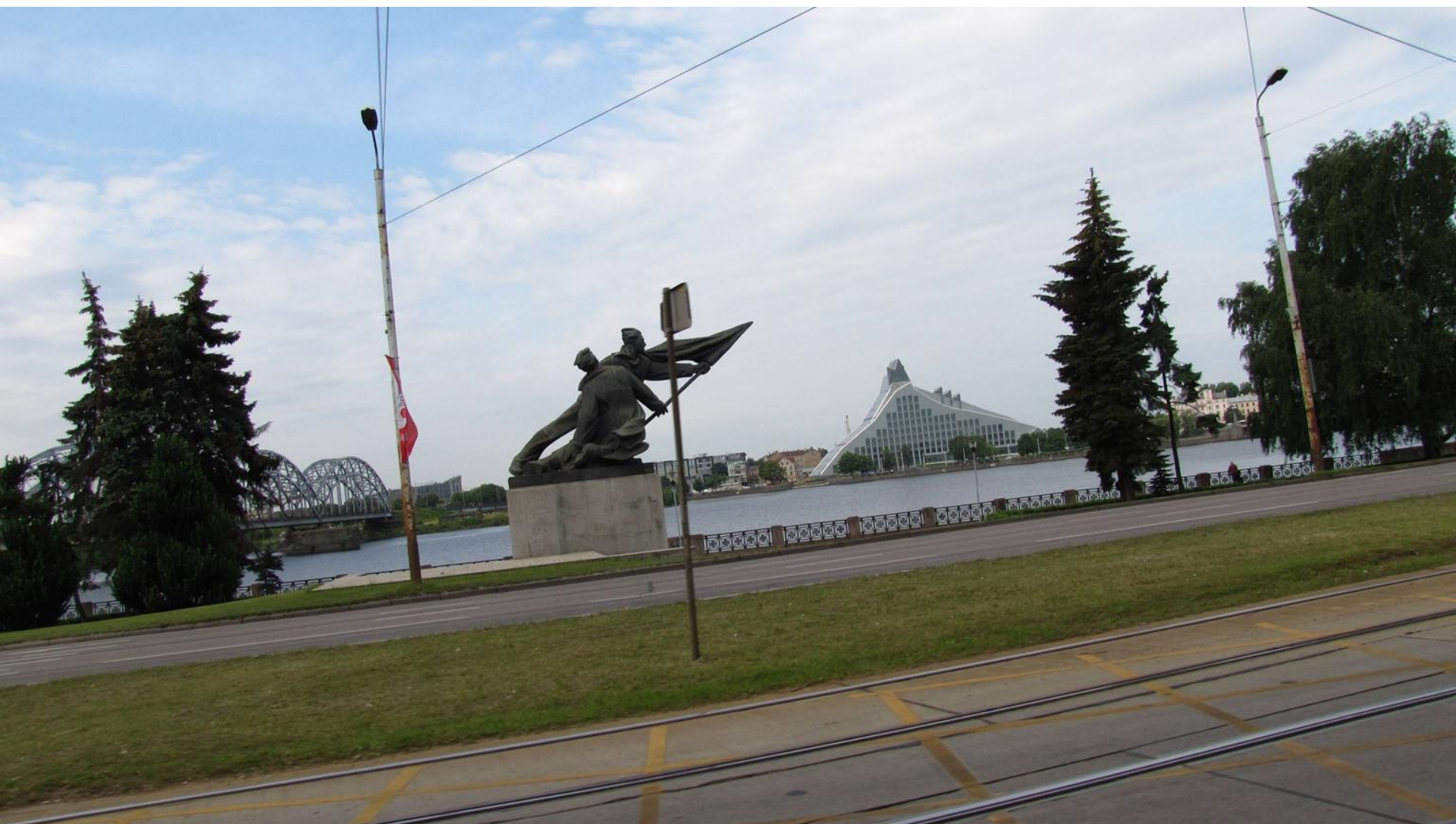
Sreda, 26. julij 2017 – prvi runda poti do doma. Danes prespiva na Poljskem v kraju Augustow.

Matjaž je motor na hitro odrešil ptičjih kakcev in mačjega lulanja. Zdaj pa 3 spanja, pa bova doma.

Še zadnji pogledi na zanimivosti Rige. Tokrat bo v potopisu več slik in manj podatkov o krajih, ker sva se skozi naslednje kraje in države samo peljala. Obiščeva jih kdaj drugič. Nekaj mora ostati za naslednja leta.

Takih cest pa niti malo ne bova pogrešala.

Na poti proti domu sva se peljala skozi kraj Jelgava, ker je tukaj največja baročna zgradba Baltskih držav in sem si jo želela ogledati. Res je ogromna.

Stavba muzeja zgodovine in umetnosti v Jelgavi.

Danes je tako bolj žguljavo vreme. Nič sonca, samo oblaki. A vsaj dežja ni. Tudi to je nekaj. Temperature pa tam okoli 20 do 22 stopinj.

Do meje je bila kratka pot – iz Latvije v Litvo.

Zanimiv rondo, reklama za mleko.

Sva se ustavila na kavici in si pobljše ogledala tele skale. Nič ni pisalo, kaj je to. So pa imeli nadzorno kamero. Spet.

Upam, da se vidi, kako na ravno je obrabljena guma. Pa še dolgo ne bo videla ovinkov.

Kar sem rekla, sem rekla.

Štorklje sem prav vzljubila. Se ne bi nič veliko zlagala, če rečem, da sem jih na potovanju videla okoli tisoč. Prav lepo je gledati njihovo graciozno hojo po travniku in kako stojijo po tri ali štiri v velikem gnezdu. Ko pa poletijo preko tebe, šele dojameš, kako velike so.

Vsake toliko časa je treba podmazati verigo.

Nikjer nobenega dežja, a ker so delali na cesti, so makadam polivali in tako sta Matjaž in motor takole umazana. Na srečo sedim zadaj in me je manj doletelo.

Nagradno vprašanje: Kaj je to?

Grah 😊

Takole zgladava v dežjakih. Na poti sva imela res srečo z vremenom. Prvič naju je pralo zadnjih 70 km pred Vilno. Ne pralo, zalivalo. Drugi dež sva doživela na proti proti Talinu, a le za par km. In tretjič nekaj km na današnji poti. A tukaj je že pojenjalo in sem lahko naredila fotografijo za spomin.

Sva raztovorila in se odpraviva po mestu v lov na hrano. Vmes pa si še pogledava mesto Augustow na Poljskem.

Precej turistov, ki uživajo v lepotah okoliških jezer.

Matjaževa večerja, malo kradem 😊.

Pa še moja večerja. Hrana in pivo – 16,50 €.

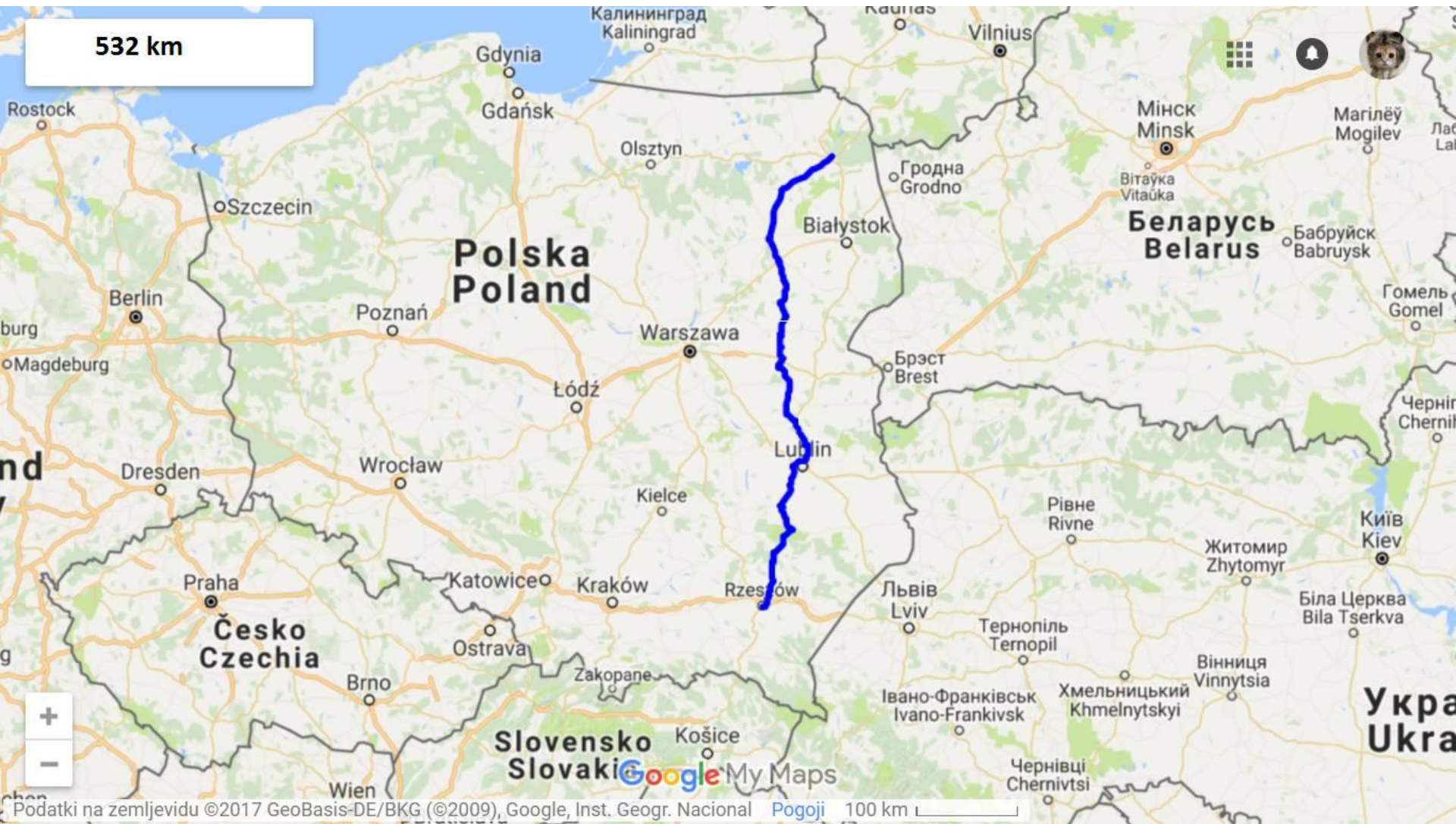
Še en selfie.

Je treba dodelati še potopis, malo sem v zamudi.

Četrtek, 27. julij 2017 - danes je še vedno dan na Poljskem. Prespiva v kraju Rzeszow - pa da si jezik zlomiš.

Danes pa je lep sončen dan in tudi za ščepec topleje.

Vetrnice in štoklje.

Ker sva na Poljskem, je spet veliko cerkev. A take še pa nisem videla. Zanimiva zgradba.

Pa spet ravna cesta v neskončnost, je pa vsaj malo gor in dol.

Dežja ni bilo dovolj, da bi spralo vso packarijo. To je zdaj že well done zapečeno.

Prav razveselila sva se slovenske registracije. Številko sem zakrila, da ne bo kaj narobe. Slovenija je mala dežela. Sva mu mahala, ko je peljal mimo naju, ko sva stala ob cesti. Kako dolgo je kaj razmišljal, kdo od njegovih znancev je motorist 😊.

Zgradbe še iz 18. stoletja. Sva na hitro opazila letnico na eni izmed njih.

Banketna dvorana

Na poti sva imela zelo malo prilik za kavico na klopcah in sva se tehle zelo razveselila. Dokler nisva opazila umazanije in dokler niso na naju navalile samice komarjev. Ja, kri pijejo samo samice. Moški del se prehranjuje z rastlinskimi sokovi. Zdaj veste, zakaj moški tako radi rečejo, da jim ženske pijemo kri 😊 😊

Tukaj pa stonoge nakupujejo čevlje.

Kar nekaj km sva se vozila skozi lepo vasico in sočustvovala z ljudmi, ker morajo živeti v takem smradu. Na trenutke je bil oster, kot da bi imeli kje obrat za strojenje kož, potem se je smrad malo omilil. Pri semaforju pa sva ugotovila, da je bil za ves smrad kriv tale smetarski voz. Pa sva morala za njim voziti še kar nekaj km, preden sva ga lahko prehitela. Najhujši trenutki najinega potovanja.

Še malo ogromnih spomenikov.

Današnja pot se kar vleče. Je edina preko 500 km, pa tudi temperature so že okoli 28 stopinj.

Komu ali čemu so postavili tale kip?

Le še 13 km do cilja, a sva se odločila, da bova v prijetni senčici popila kavico, ker nikoli ne veš, kakšna bo soba v resnici. Eno so fotografije na spletu, drugo je pa potem realnost. Odločitev je bila pravilna.

Pogled iz sobe ali: Kaj ti bo okno, če imaš streho nad dvoriščem? Soparno pa tako, da nima smisla, da zračiš. Na srečo, se je ob pol štirih zjutraj toliko ohladilo, da sem lahko odprla okno in prezračila sobo. Sicer sva imela strešno okno v sobi, a je bilo tako visoko, da ga brez lestve ne moreš doseči. Zjutraj sem pokukala v eno izmed ostalih sob in ugotovila, da sva midva imela comfort izvedbo.

Sprehod po kraju in seveda spet na lov. Želodček kliče.

Notranjost picerije

in velika (40 cm) in mala (30 cm) pica. Cena kot pri nas.

Proti sobici in spat. Še prej pa dokončati potopis in ga poslati.

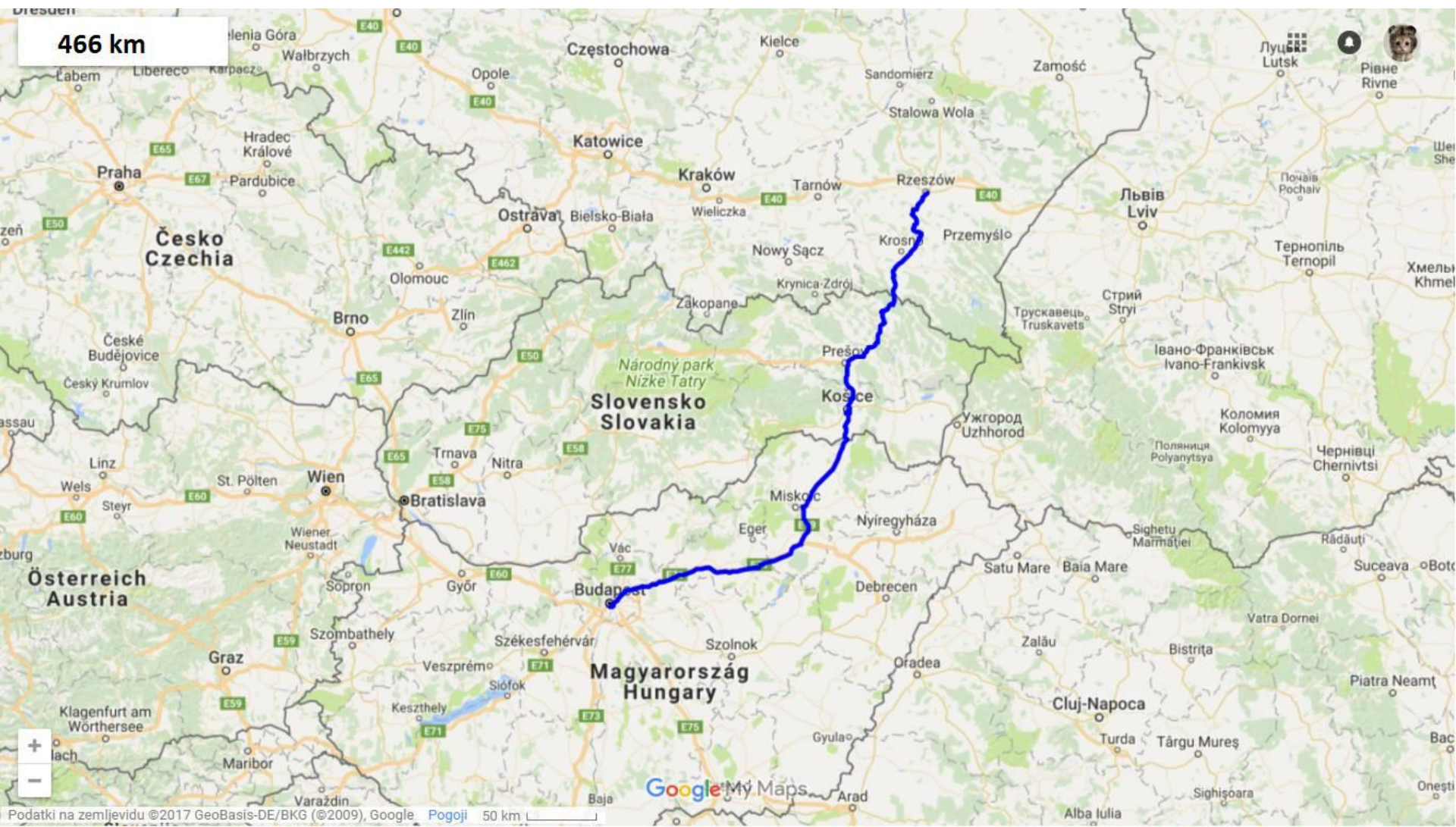

Petek, 28. julij 2017 – v Budimpešto na Madžarskem.

Kaj vse vidiš ob cesti? Labodi in kaj je to!!!

Pa še nič ovinkov.

Meja Poljska – Slovaška

Zanimivi bloki.

Sem se bunila, da ni ovinkov. Zdaj pa imam. Triple axle pa konvoj tovornjakov, k sreči ne na najini strani.

Moje štoklje 😊

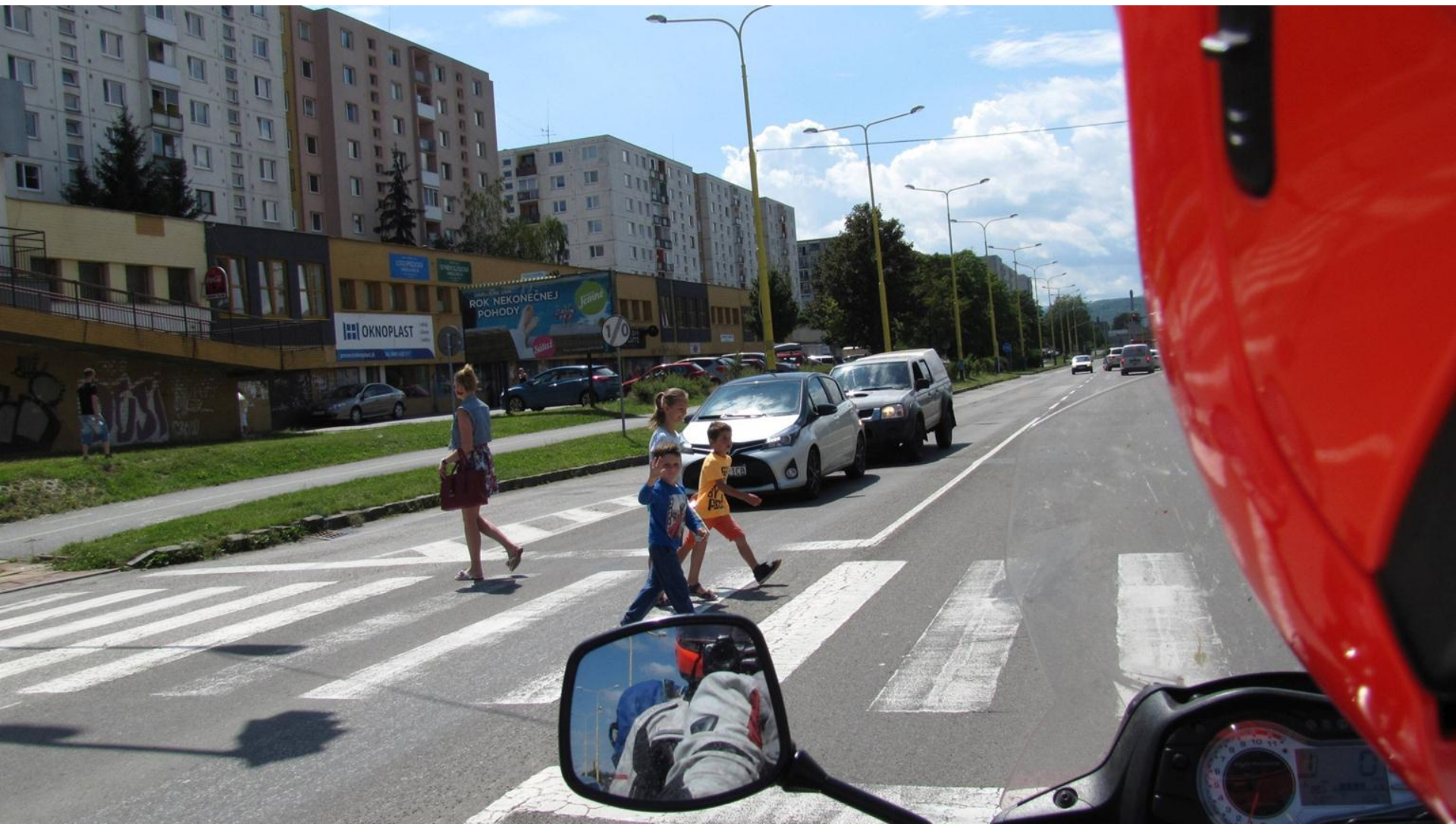

Najbolj pristrčni so otroci. Vedno se najde kakšen, ki nama maha.

Malo sva se naveličala stranskih cest in sva se odločila, da jo bova mahnila po avtocesti. Madžarska ima e-vinjete. 10-dnevna za motor - 7 €.

Na Madžarskem imajo kilometre in kilometre polj s sončnicami.

Pa spet štorke in električne žice. Ja, včasih je bilo tudi pri nas tako prepredeno z žicami. Kako hitro se odvadiš.

Pa spet sončnice in škorci na nebu.

zotendő

4000

Forint

Kiadott

11.18

Liter

Egységár

364.9

Ft/L

**Az üzemanyagnak a figyelőüvegben
buborékmentesnek kell lenni !**

Q min. 3 l / min
Q max. 50 l / min
min. kímélhető mennyiség 3 l
OMV típusszám TH- 4624 / 1998

OMV Wayne

In ... ja sončnice, kaj pa drugega.

25 km pred Budimpešto se je na AC zgodila prometna nesreča. Avto je bil obrnjen na streho in kolona je bila neznansko dolga. Žal na AC nimajo tabel za obvestila, da bi se vozniki lahko ognili cesti. Kolona stoječih vozil pa se je samo nabirala. Po najini oceni je bila dolga vsaj 15 km.

Vožnja skozi Budimpešto je potekala tekoče in brez nervoznih voznikov. Vmes sem naredila nekaj posnetkov. Nisva se pa vračala v središče, ampak sva si mesto ogledala z gradu Buda.

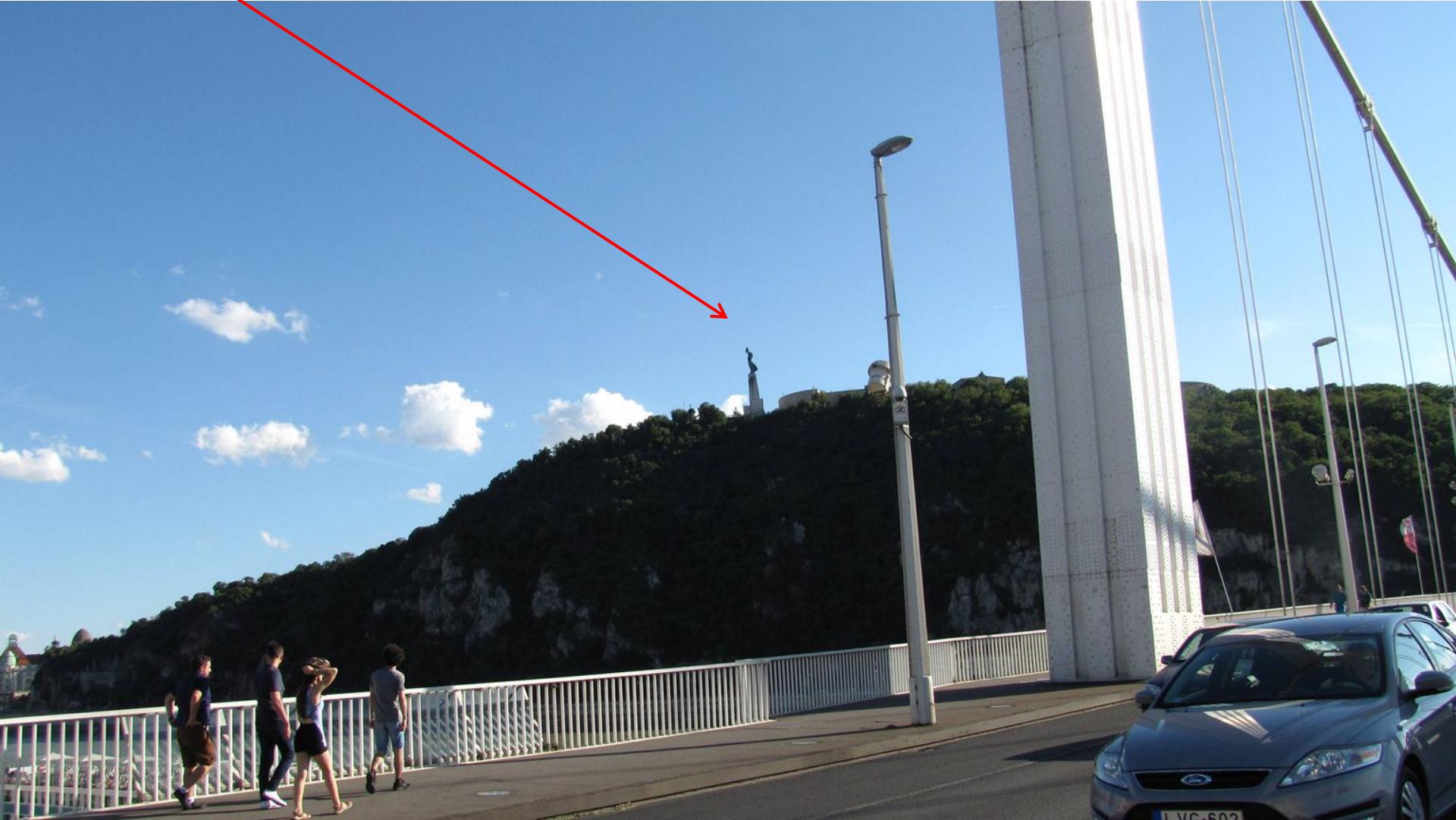

gorenje gorenje

Tale spomenik bo še na enem izmed naslednjih posnetkov.

Pivo je še iz Rige. Sem ga spravila med prtljago, ker sem vedela, da bova tukaj imela majhen hladilnik.

Grad Buda – začeli so ga graditi v 13. stoletju. Če želiš vedeti več, pa lahko prebereš tukaj <https://castles.today/sl/gradovi/mad%C5%BEariska/budimpe%C5%A1ta/zgodovina/>

Stopnice do gradu - le ene izmed mnogih.

Ko pa si na vrhu, je razgled veličasten.

Tudi grad sam je veličasten.

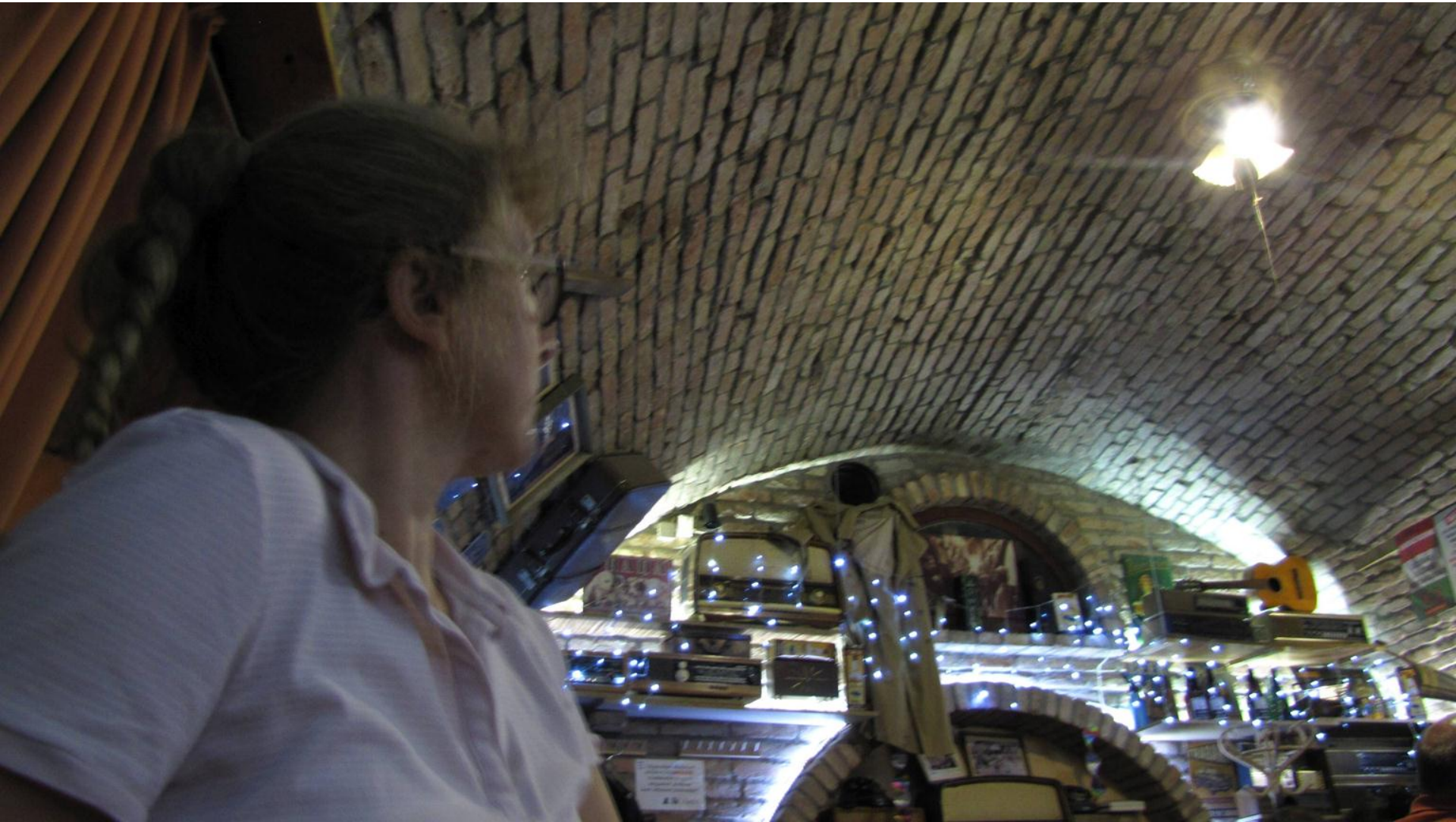

Počasi postaja moja luknja v želodcu vedno večja in bi že skoraj začela glodati kamene s tega gradu. Da bo tako težko najti nek prostor s hrano v Budimpešti, si nisva mislila. Očitno sva bila na napačni strani Donave.

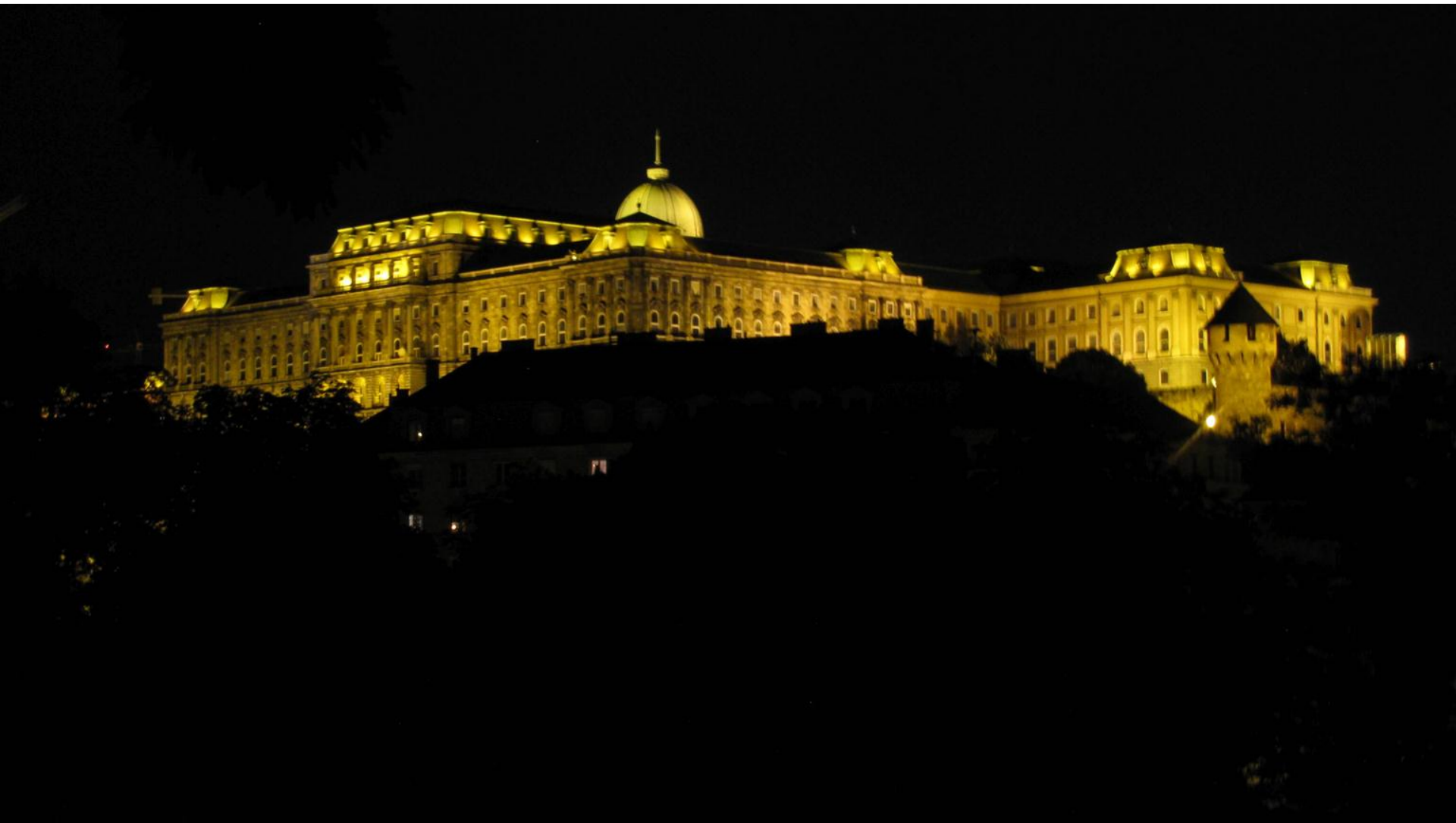
Našla sva prijetno urejen bar. Jedilnik v angleščini so morali skopati izpod kupa papirjev. Izbira: ena jed, izbiraš pa lahko med šestimi različnimi omakami. Nisem imela pojma kaj bova dobila, a bila sva tako lačna, da nama je bilo popolnoma vseeno, kaj bo, samo da bo.

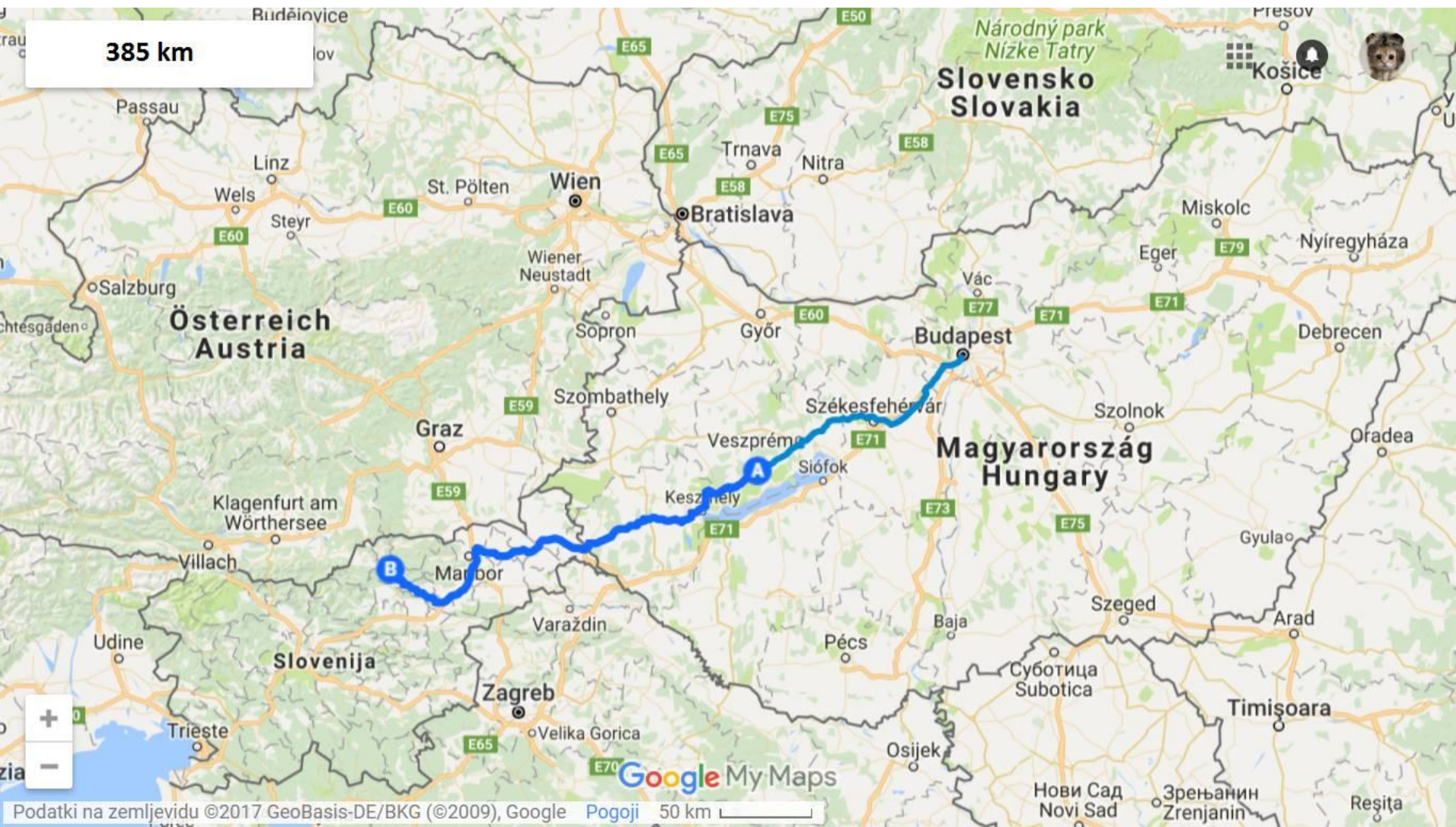

Bilo je odlično, mnogo preveč, nisva mogla jesti.
Najbolj podobno je bilo lepinji iz krompirjevega testa, hrustljivo zapečeno, polnjeno z omako z mesnimi koščki in gobami (tega je bilo polno še po krožniku), na vrhu premazano s kisló smetano in potreseno s sirom.
Hrana in pijača – 13,50 €.

Pa še zadnjič nočni pogled na grad.

Sobota, 29. julij 2017 – pot proti domu.

Še ena nenavadna cerkev.

Spet nov znak - lovski psi na pohodu. Začela sva po AC, a sva si hitro premislila in zavila z nje, saj so se že začele nabirati kolone in hitrost se je znatno znižala.

Pa sva se prav odločila.

Haribo za otroke bo in za odrasle prav tako.

Postanek za malico. Danes je pa že vroče, termometer nama kaže že okoli 31 stopinj.

Pa razumi ta jezik. Še sreča, da so znaki.

Naenkrat sva padla v množico ljudi in avtomobilov. Šotori in parkirani avtomobili povsod naokrog.

Na začetku vasi sva imela občutek, kot da je ta kraj pozabljen od vsega sveta.

Doma nama je striček Google povedal, da so v tej dolini ves teden imeli raznorazne prireditve – največ glasbenih. Sobota in lepo vreme pa sta pritegnila ogromno ljudi. Prireditve se odvijajo v treh krajih in Kapolcs je bil eden izmed njih.

Ko pritisne vročina, se prileže počitek in malo zračenja.

Pa spet sončnice 😊

Zanimiva streha.

Brez radarjev tudi na Madžarskem ne gre.

Ja pa iiii

Lenti – kje so časi nakupovanja v njem!

In prestop meje in Slooooooveeeeeeeeeeniiiiija.

OMEROM

DOBRODOŠLI
WELCOME
ÜDVÖZÖLJÜK

TOPS
*Tourist Information and
Promotion of Slovenia*

FEEL
LOVE
SLOVENIA

www.slovenia.info

Še malo pavze v bližini Maribora in nato po avtocesti do Slovenskih Konjic.

Moja dolina, zelena, obdana s hribi.

V daljavi zagledam zvonik cerkve svojega kraja.

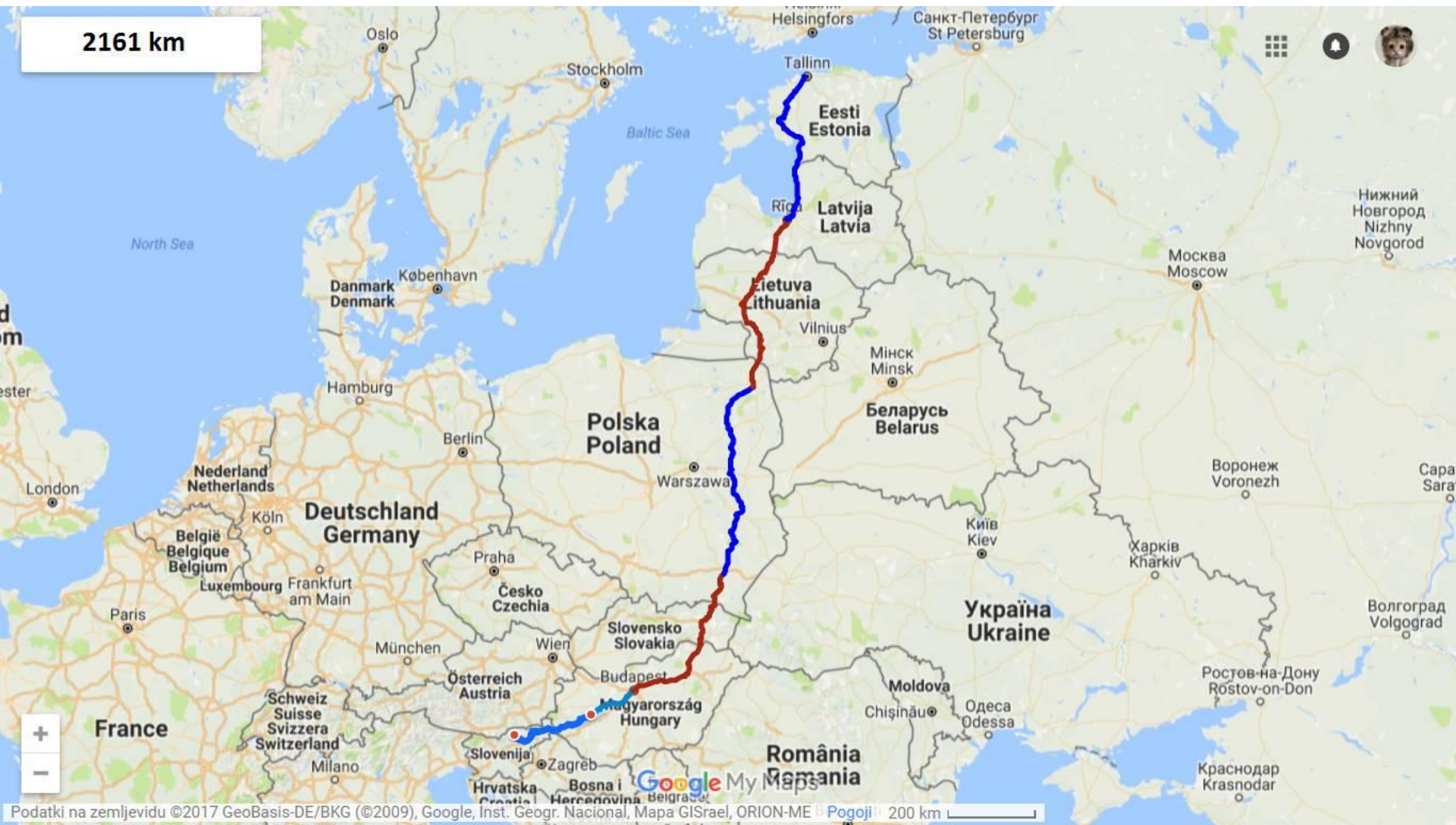
Zdaj vidim še svoj blok 😊.

29. julij 2017 ob 18.00, 30 stopinj, 6473 opravljenih km poti.

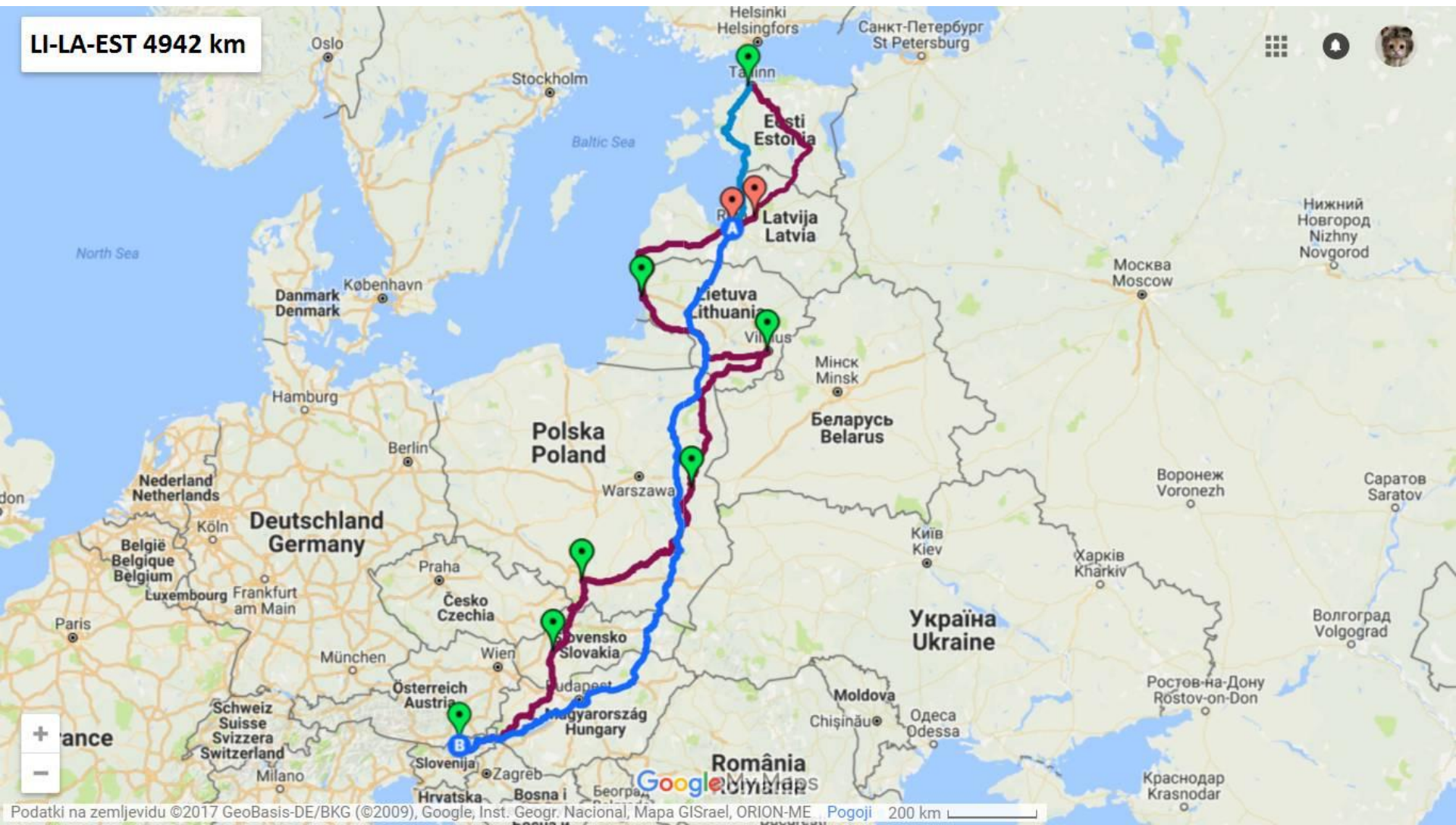

Pa še zemljevid poti od Talina do Šmartna.

Tukaj pa je celotna pot: rdeča pot je do Talina, modra pa nazaj proti domu. Izleti na poti niso vrisani.

LI-LA-EST 4942 km

Tako, pa je konec.

Pa je za nama spet eno potovanje, ki sva ga delila s tabo. Trajalo je 22 dni, imela sva se lepo, vreme nama je služilo.

Se opravičujemo, ker sva na fotografijah venomer v enih in istih oblekah, a tako je pač na potovanju z motorjem 😊